

om Søværnets Ordning og Lønninger m. v. ved Søværnet, sammenlignet med Bevillingen paa Finansloven for 1874—75. Exemplarer af denne Overfugt ville blive omdelte paa ærede Medlemmers Pladser.

Ved Folkethingsmanden for Odense Amts 1ste Valgfreds (Det. Hansen) er der indgivet et Andragende fra affkediget Loldoppebørselskontrollør Krigsraad S. Høst-Sørensen i Odense om Forhøielse af hans Pension. Andragendet vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forflag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles for skjellige Udlændinge.“

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1261—62; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 99 ff.)

Intet Vndringsforflag var tillet, Lovforflagets Indhold samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Bajer): Udvalgets Betænkning er afgiven den 3die December, og den har følgende foreligget saalænge, at det vistnok tør antages, at ærede Medlemmer have haft fuld Tid til at sætte sig ind i den. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved, hvad de Herrer ligesaa vel kunne læse i Betænkningen. Først i det 4de Stykke findes der et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg skylder nogle Ord til nærmere Bevis. Der staar nemlig, at de af Landssthingsudvalget opstillede Grundsaetninger stemme heller ikke i enkelte andre Punkter saa fuldkommen med, hvad der tidligere er gjort gjældende af Folkethingsudvalget. Dette gjælder saaledes om det Naremaal, som er opstillet med Hensyn til Andre end Svenske og Nordmænd, idet det derom allerede i Folkethingsudvalgets Betænkning fra 1866—67 hedder, at Naremaalet menes at burde sættes, ikke til 15 Mar, saaledes som der staar i Landssthingsudvalgets Betænkning, men til 10—15 Mar. Der gives altsaa dog et vist større Spillerum, og derhos gjøres dette Naremaal heller ikke til en ufravigelig Betingelse, idet det siges, at der bør indrømmes Undtagelser; som en saadan nævnes, at de, der indfalder til offentlige Overv, bør have Indfødsret, selv om de have været her kortere end 10 Mar. — Af de Punkter, som iøvrigt ere fremhævede i Landssthingsudvalgets Betænkning, er der et, med Hensyn til hvilket det forekommer mig at være heldigt, at der har udvillet sig en vis Sedvane; det er det, som gaar ud paa, at man sniffer, at Ansøgeren om Indfødsret skulle være anbefalede af vedkommende Byraad eller Sogneraad. Naar jeg

fremhæver dette, er det i Særdeleshed af den Grund, at Indfødsret jo giver Afgang til Stemeret ikke alene i Stat, men ogsaa i Kommune, og jeg synes da, at det er naturligt og billigt, at Ingen faar Indfødsret, uden at vedkommende kommunale Myndighed er hørt derom. Naar man nu vil spørge, hvorvidt dette er Tilfældet med Hensyn til alle dem, som det her er foreslaaet at give Indfødsret, maa dette Spørgsmaal besvares bekræftende undtagen med Hensyn til en Gnefte, hvad der maa være undgaaet det ærede Landssthingsudvalgs Opmærksomhed. Det er forresten i Medfølge af tidligere Praxis, og det gjælder den under Nr. 31 opførte Trompeter ved 3die Dragonregiment, som kun er anbefalet af sine militære Foresatte. Skjøndt jeg ikke tror at have nogen Bemyndigelse fra Udvalget i dette Punkt, skal jeg dog tillade mig at henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at der for Fremtiden heller ikke skete nogen Undtagelse i det her omhandlede Punkt med Hensyn til Militære. Søvrigt følger det af sig selv, at vedkommende kommunale Myndighed ikke altid kan have det fornødne Kjenndskab til de vedkommende Personer; men den maa da naturligvis kjende de Folk, som anbefale disse Personer. Paa den anden Side tror jeg, at man ikke bør lade sig nøie med Vidnesbyrd, som ikke ere ligefrem anbefalende. Jeg tror, man bør kræve en positiv anbefaling, og en saadan er da ogsaa tilsyneladende, paa en enkelt Undtagelse nær, givne samtlige de i Lovforflaget opførte Personer. Gjennemfer man de Lovforflaget ledgende Anmærkninger, ser det ud, som om der fattedes en saadan anbefaling for en enkelt Person, nemlig den under Nr. 23 opførte, om hvem det hedder, at Kjøbenhavn's samlede Magistrat Intet har fundet at erindre imod, at hans Ansøgning bevilges; men undersøger man nærmere de Dokumenter, som ledsage Ansøgningen, og som have staaet til Udvalgets Raadighed, finder man, at det kun er en Form, Kjøbenhavn's Magistrat her har brugt, thi i Virkeligheden staar den Vedkommendes anbefaling ingenlunde tilbage for nogen af de andre Personers. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa en Uagtssomhedsfeil, der findes i Lovforflagets Text, og som angaar den før omtalte Trompeter, idet han staar opført som født i Preussen, medens det fremgaar af Dokumenterne, at han er født i Hannover. Jeg er først bleven opmærksom derpaa, efter at Betænkningen var afgiven, og jeg skal henstille til den ærede Minister, hvor vidt han finder, der er Grund til at stille Vndringsforflag derom ved Sagens 3die Behandling.

Jeg gaar derefter over til 2den Del af Betænkningen, som dreier sig om to Personer, der ere opførte som Lieutenanter. Naar det i Grundloven bestemmes, at Ingen kan beskikkes til Embedsmand, som ikke har Indfødsret, ligger det nær at spørge, om disse to Personer ikke ere Embedsmænd, som burde have haft Indfødsret, forin-